

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА В КОНКУРЕНТНОМУ СЕРЕДОВИЩІ

Сучасним підприємствам доводиться функціонувати в достатньо непростих умовах динамічних змін, пов'язаних з інтеграційними та глобалізаційними процесами, економічною залежністю від інших країн, бурхливим інноваційним розвитком, високим рівнем конкуренції, що вимагає глибокого аналізу внутрішніх і зовнішніх чинників та відповідних дій в напрямі швидкої адаптації до ринкових тенденцій.

Необхідною умовою життєдіяльності підприємства в середовищі, яке активно трансформується є постійне удосконалення управлінської діяльності, підвищення технологічного рівня, матеріально-технічної складової, що впливає на економічні показники та забезпечує організації стабільний розвиток. Тому кожне бізнес-утворення, використовуючи ефективні методи і впроваджуючи оптимальні зміни, прагне з найменшими зусиллями реалізувати стратегію та досягти кінцевої мети.

Нестабільність зовнішнього середовища, умови невизначеності, брак чи неповнота інформації спонукають підприємства до швидкої реакції та підлаштування до змін, які, зазвичай, відбуваються в різних напрямках, охоплюючи управлінську, економічну, техніко-технологічну, соціальну та інші сфери діяльності, кожна з яких має певну специфіку та потребує особливих підходів, методів і засобів досягнення результатів. Однак, пріоритетними для розвитку бізнесу є економічні цілі підприємства, які забезпечуються функціонуванням інших сфер. Тому, прогнозуючи майбутні результати діяльності, керівництво значну увагу приділяє напрямкам економічного розвитку, а саме [1]:

- виробничому, розширюючи асортимент продукції, впроваджуючи методи нормування ресурсів на основі графіків потреб, підвищуючи виробничу потужність за рахунок оптимізації бізнес-процесів;
- фінансовому, знижуючи собівартість продукції та оптимізуючи ресурсні витрати і забезпечуючи фінансову рівновагу, платоспроможність та ліквідність підприємства;
- інвестиційному, формуючи оптимальний портфель фінансування проєктів та удосконалюючи систему управління інвестиційною діяльністю;
- інноваційному, окреслюючи пріоритетні напрями інноваційної діяльності та впроваджуючи результати НДР у виробничий процес;
- маркетинговому, аналізуючи кон'юнктуру ринку та удосконалюючи продукцію відповідно до споживчих потреб;
- інформаційно-комунікаційному, автоматизуючи інформаційні потоки й оптимізуючи структуру використання інформаційної системи [2].

Не менш важливим напрямком для ефективної діяльності підприємства є його рівень техніко-технологічного розвитку, який забезпечує виробничі процеси технологічними способами одержання продукції, оновлюючи виробництво у відповідності до міжнародних стандартів.

Оскільки найважливішим ресурсом організації є співробітники, тому в межах стратегії розвитку на перший план виходять соціальні завдання, цілі та пріоритети, а дії керівництва мають бути спрямовані на ефективне управління соціальним середовищем, тобто як на колектив, так і на окремого працівника через реалізацію обов'язкових і добровільних соціальних програм, які б відповідали потребам співробітників.

Не менш важливим для розвитку є організаційний процес, який спрямований на вдосконалення різних сторін діяльності підприємства та раціоналізацію його внутрішніх структур. Організаційний розвиток в першу чергу пов'язаний із необхідністю впровадження змін та пошуку альтернативних форм організації діяльності, на кшталт мережевих, фрактальних, віртуальних, горизонтальних структур, тобто переходу від лінійного до нелінійного характеру розвитку з метою адаптації до нових ринкових умов.

Список використаних джерел:

1. Кулиняк І.Я., Прийма Л.П., Шпак О.Г. Напрями розвитку підприємства в умовах динамічного середовища. URL: <https://dSPACE.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/3387/1.pdf> (дата звернення: 06.03.2023)
2. Амеліна І.В. Концептуальні основи організаційного розвитку підприємств в сучасних умовах. URL: http://www.nbuV.gov.ua/portal/natural/Uprv/2008_2/amelina.pdf (дата звернення: 09.03.2023)